

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/2160

af 27. november 2019

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013,

for så vidt angår eksponeringer i form af dækkede obligationer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 129 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ kan dækkede obligationer under visse betingelser indrømmes særbehandling. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 ⁽⁵⁾ fastsætter de centrale elementer i forbindelse med dækkede obligationer og indeholder en fælles definition af dækkede obligationer.
- (2) Den 20. december 2013 anmodede Kommissionen Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) som oprettet ved forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁶⁾ om at afgive en udtalelse med hensyn til hensigtsmæssigheden af risikovægtene for dækkede obligationer, der er omhandlet i artikel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013. I henhold til EBA's udtalelse af 1. juli 2014 udgør den særbehandling i forhold til risikovægte, der er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, i princippet en hensigtsmæssig tilsynsmæssig behandling. EBA anbefalede dog yderligere overvejelser om at supplere egnethedskravene for den fordelagtige risikovægtbehandling, således at de som minimum omfatter mindskelse af likviditetsrisiko og overdækning af sikkerhedsstillelse, de kompetente myndigheders rolle og den videre udvikling af de gældende krav om offentliggørelse af oplysninger til investorer.

⁽¹⁾ EUT C 382 af 23.10.2018, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 56.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (se side 29 i denne EUT).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (3) I lyset af EBA's udtalelse bør der vedtages yderligere krav til dækkede obligationer, hvorved kvaliteten af dækkede obligationer, som kan indrømmes særbehandling efter forordning (EU) nr. 575/2013, styrkes.
- (4) De kompetente myndigheder kan delvis undlade at anvende kravet om, at eksponeringer mod kreditinstitutter inden for cover poolen skal opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 og tillade på op til 10 % af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående dækkede obligationer for at opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 i stedet. En sådan delvis fritagelse finder dog kun anvendelse efter forudgående høring af EBA, og kun såfremt det kan dokumenteres, at der er betydelige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af kravet om kreditkvalitetstrin 1. Da det er blevet stadig vanskeligere i de fleste medlemsstater både i og uden for euroområdet at opfylde kravene om, at eksponeringer skal opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 som stillet til rådighed af eksterne kreditvurderingsinstitutter, har de medlemsstater, som huser de største markeder for dækkede obligationer, anset det for nødvendigt at anvende en sådan fritagelse. For at gøre det enklere at anvende eksponeringer mod kreditinstitutter som sikkerhedsstillelse for dækkede obligationer og imødegå potentielle koncentrationsproblemer er det nødvendigt at ændre forordning (EU) nr. 575/2013 ved at indføre en regel, som tillader eksponeringer mod kreditinstitutter på op til 10 % af den nominelle værdi af det udstedende instituts udestående dækkede obligationer for at opfylde betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 i stedet for kreditkvalitetstrin 1, uden at der er krav om at høre EBA. Det er nødvendigt at tillade anvendelse af kreditkvalitetstrin 3 for kortfristede indskud og for derivater i specifikke medlemsstater, hvor det ville være for vanskeligt at opfylde kravet om kreditkvalitetstrin 1 eller 2. De kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til direktiv (EU) 2019/2162, bør efter at have hørt EBA kunne tillade anvendelse af kreditkvalitetstrin 3 for derivataftaler med henblik på at imødegå potentielle koncentrationsproblemer.
- (5) Lån med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Titrisation« eller af tilsvarende enheder, som sikrer eksponeringer i beboelses- eller erhvervsjendomme, anses for at være egnede aktiver, der kan anvendes som sikkerhed for dækkede obligationer for op til 10 % af den nominelle værdi af den udestående udstedelse af dækkede obligationer (»10 %-tærsklen«). Artikel 496 i forordning (EU) nr. 575/2013 gør det dog muligt for de kompetente myndigheder at undlade at anvende 10 %-tærsklen. Endvidere skal Kommissionen i henhold til nævnte forordnings artikel 503, stk. 4, vurdere, om den undtagelse, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at undlade at anvende 10 %-tærsklen, er hensigtsmæssig. Den 22. december 2013 anmodede Kommissionen EBA om at afgive en udtalelse i denne henseende. I sin udtalelse anførte EBA, at anvendelsen af privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Titrisation« eller af tilsvarende enheder, som sikrer eksponeringer i beboelses- eller erhvervsjendomme, som sikkerhedsstillelse, ville rejse tilsynsmæssige betænkeligheder på grund af dobbeltlagsstrukturen i et program for dækkede obligationer sikret ved securitiseringsandele og ville dermed føre til utilstrækkelig gennemsigtighed for så vidt angår cover poolens kreditkvalitet. EBA anbefalede derfor, at den undtagelse fra 10 %-tærsklen for privilegerede andele, der er fastsat i artikel 496 i nævnte forordning, fjernes efter den 31. december 2017.
- (6) Kun få nationale regelsæt for dækkede obligationer giver mulighed for at medtage værdipapirer sikret ved pant i beboelses- og erhvervsjendomme i cover poolen. Sådanne strukturer anvendes i stadig mindre omfang og skønnes at medføre unødvendig kompleksitet i forhold til programmer for dækkede obligationer. Det er derfor hensigtsmæssigt at bringe anvendelsen af sådanne strukturer som egnede aktiver til definitivt ophør.
- (7) Dækkede obligationer, der udstedes inden for koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer, som er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, er også blevet anvendt som egnet sikkerhedsstillelse. Koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer indebærer ikke yderligere risici ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv, fordi de ikke giver anledning til de samme komplekse spørgsmål som anvendelsen af lån med sikkerhed i privilegerede andele udstedt af franske »Fonds Communs de Titrisation« eller udstedt af tilsvarende enheder, som securitiserer eksponeringer i beboelses- eller erhvervsjendomme. Ifølge EBA's udtalelse bør sikring af dækkede obligationer med koncerninterne puljestrukturer med dækkede obligationer tillades uden begrænsninger i forhold til værdien af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer. Derfor bør kravet om at anvende grænsen på 15 % eller 10 % i forhold til eksponeringer mod kreditinstitutter i koncerninterne puljede strukturer med dækkede obligationer fjernes. De pågældende koncerninterne puljede strukturer med dækkede obligationer er reguleret i direktiv (EU) 2019/2162.

- (8) Værdiansættelsesprincipperne for fast ejendom, der stilles som sikkerhed for dækkede obligationer, anvendes på dækkede obligationer som en forudsætning for, at de pågældende obligationer kan opfylde kravene til særbehandling. Egnethedskravene til de aktiver, der tjener som sikkerhed for dækkede obligationer, vedrører de generelle kvalitetsmæssige kendetegn, der sikrer en robust cover pool, og bør derfor fastsættes i direktiv (EU) 2019/2162. Derfor bør bestemmelserne om værdiansættelsesmetoden også fastlægges i nævnte direktiv, og de reguleringsmæssige tekniske standarder om vurdering af belåningsværdien bør derfor ikke finde anvendelse på disse egnethedskriterier for dækkede obligationer.
- (9) Grænser for belåningsgraden er en nødvendig del af det at sikre kreditkvaliteten af dækkede obligationer. Artikel 129, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsætter grænser for belåningsgraden for realkreditlån og panterrettigheder i skibe, men angiver ikke, hvordan de pågældende grænser skal anvendes. Dette kan føre til usikkerhed. Grænser for belåningsgraden bør anvendes som bløde dækningsbegrænsninger. Dette betyder, at et underliggende lån, selv om der ikke findes nogen grænser for størrelsen heraf, kun kan fungere som sikkerhedsstillelse inden for de grænser for belåningsgraden for aktiverne. Grænser for belåningsgraden bestemmer den procentvise del af lånet, som bidrager til dækningskravet for forpligtelser. Det bør derfor præciseres, at grænserne for belåningsgraden bestemmer den del af lånet, der bidrager til dækning af den dækkede obligation.
- (10) For at sikre større klarhed bør grænserne for belåningsgraden gælde i hele lånets løbetid. De faktiske grænser for belåningsgrad bør ikke ændres, men bør forblive på 80 % af beboelsejendommens værdi for boliglån, på 60 % af erhvervsjendommens værdi for kommercielle lån med mulighed for en forøgelse til 70 % af denne værdi og på 60 % af værdien for skibe. Erhvervsjendomme bør forstås i overensstemmelse med den generelle opfattelse af denne type ejendomme som fast ejendom til »andet formål end beboelse«, herunder når de er ejet af nonprofitorganisationer.
- (11) For yderligere at forbedre kvaliteten af de dækkede obligationer, der indrømmes særbehandling, bør en sådan særbehandling være underlagt et krav om et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse, dvs. et niveau for sikkerhedsstillelse, som er højere end dækningskravene som omhandlet i direktiv (EU) 2019/2162. Et sådant krav ville mindske de mest relevante risici i tilfælde af udstederens insolvens eller afvikling. En medlemsstats beslutning om at anvende et højere minimumsniveau for overdækning af sikkerhedsstillelse for dækkede obligationer udstedt af kreditinstitutter, der er beliggende på dens område, bør ikke forhindre kreditinstitutter i at investere i andre dækkede obligationer med et lavere minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse, som er i overensstemmelse med denne forordning, og i at være omfattet af dens bestemmelser.
- (12) Det kræves, at kreditinstitutter, der investerer i dækkede obligationer, modtager visse oplysninger om disse dækkede obligationer mindst én gang hvert halve år. Krav om gennemsigtighed er et uomgængeligt aspekt ved dækkede obligationer og sikrer et ensartet niveau for offentliggørelse, sætter investorerne i stand til at foretage den nødvendige risikoanalyse og forbedrer sammenligneligheden, gennemsigtigheden og stabiliteten på markedet. Det er derfor hensigtsmæssigt at sikre, at gennemsigtighedskravene gælder for alle dækkede obligationer ved at fastsætte de pågældende krav i direktiv (EU) 2019/2162. Derfor bør sådanne krav fjernes fra forordning (EU) nr. 575/2013.
- (13) Dækkede obligationer er langsigtede finansieringsinstrumenter og udstedes derfor med en på forhånd fastsat løbetid på flere år. Det er derfor nødvendigt at sikre, at dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 eller før den 8. juli 2022 ikke berøres af denne forordning. For at nå dette mål bør dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 fortsat være undtaget fra kravene i forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår egnede aktiver, overdækning af sikkerhedsstillelse og substitutionsaktiver. Endvidere bør andre dækkede obligationer, som er i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, og som er udstedt inden den 8. juli 2022, være undtaget fra kravene om overdækning af sikkerhedsstillelse og substitutionsaktiver og bør fortsat kunne indrømmes den særbehandling, der er fastsat i nævnte forordning, indtil deres forfaldstidspunkt.
- (14) Nærværende forordning bør anvendes sammen med de bestemmelser i national ret, der gennemfører direktiv (EU) 2019/2162. For at sikre ensartet anvendelse af det nye regelsæt om de strukturelle træk ved udstedelse af dækkede obligationer og de ændrede krav vedrørende særbehandling bør anvendelsen af nærværende forordning udskydes, således at den falder sammen med den dato, fra hvilken medlemsstaterne skal anvende de bestemmelser i national ret, som gennemfører nævnte direktiv.
- (15) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres således:

1) I artikel 129 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit foretages følgende ændringer:

— Indledningen affattes således:

»For at være omfattet af særbehandlingen i nærværende artikels stk. 4 og 5 skal dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 (*) opfylde kravene i nærværende artikels stk. 3, 3a and 3b og være sikret ved et af følgende egnede aktiver:

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU (EUT L 328 af 18.12.2019, s. 29).«

— Litra c) affattes således:

»c) eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1 eller kreditkvalitetstrin 2 eller eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 3, hvis disse eksponeringer har form af:

- i) kortfristede indlån med en oprindelig løbetid på højst 100 dage, når de anvendes til at opfylde det i artikel 16 i direktiv (EU) 2019/2162 fastsatte krav til likviditetsbufferen for cover poolen, eller
- ii) derivataftaler, der opfylder kravene i artikel 11, stk. 1, i nævnte direktiv, når dette tillades af de kompetente myndigheder«.

— Litra d) affattes således:

»d) lån med sikkerhed i beboelsejendom op til den mindste værdi af hovedstolen af panterrettighederne sammenlagt med eventuelle foranstående panterrettigheder og 80 % af de pantsatte ejendommens værdi«.

— Litra f) affattes således:

»f) lån med sikkerhed i erhvervsejendom op til den mindste værdi af panterrettighedernes hovedstol sammenlagt med eventuelle foranstående panterrettigheder og 60 % af de pantsatte ejendommens værdi. Lån med sikkerhed i erhvervsejendom opfylder betingelserne, når belåningsprocenten på 60 % forhøjes til højst 70 %, hvis værdien af de samlede aktiver, der stilles som sikkerhed for de dækkede obligationer, overstiger det udestående nominelle beløb af disse obligationer med mindst 10 %, og obligationsindehavernes fordringer opfylder de retssikkerhedskrav, der er omhandlet i kapitel 4. Obligationsindehavernes fordringer fyldestgøres forud for alle andre panthaveres fordringer«.

ii) Andet afsnit affattes således:

»Med henblik på stk. 1a er eksponeringer, som skyldes overførsel og forvaltning af betalingerne fra låntagerne med lån sikret ved fast ejendom i gældspapirer eller overførsel og forvaltning af likvidationsprovenuet i forbindelse med sådanne lån, ikke omfattet ved beregning af grænserne i nævnte stykke.«

iii) Tredje afsnit udgår.

b) Følgende stykker indsættes:

»1a. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra c), gælder følgende:

- a) for eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, må eksponeringen ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer
- b) for eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 2, må eksponeringen ikke overstige 10 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer
- c) for eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 3, som har form af kortsigtede indskud som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), nr. i), eller af derivatkontrakter som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra c), nr. ii), må den samlede eksponering ikke overstige 8 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer; de kompetente myndigheder, som er udpeget i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv (EU) 2019/2162, kan efter høring af EBA tillade eksponeringer mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 3, i form af derivatkontrakter, forudsat at det kan dokumenteres, at der er betydelige potentielle koncentrationsproblemer i de pågældende medlemsstater som følge af anvendelsen af kravet om kreditkvalitetstrin 1 og 2 som omhandlet i nærværende stykke
- d) den samlede eksponering mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 1, 2 eller 3, må ikke overstige 15 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer, og den samlede eksponering mod kreditinstitutter, der opfylder betingelserne for kreditkvalitetstrin 2 eller 3, må ikke overstige 10 % af den nominelle værdi af det udstedende kreditinstituts udestående dækkede obligationer

1b. Nærværende artikels stk. 1a finder ikke anvendelse på brugen af dækkede obligationer som sikkerhedsstillelse som tilladt i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2019/2162.

1c. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra d), gælder grænsen på 80 % for hvert enkelt lån for sig, bestemmer den del af lånet, der bidrager til dækning af forpligtelser, der er knyttet til den dækkede obligation, og er gældende i hele lånets løbetid.

1d. Med henblik på stk. 1, første afsnit, litra f) og g), gælder grænsen på 60 % eller 70 % for hvert enkelt lån for sig, bestemmer den del af lånet, der bidrager til dækning af forpligtelser, der er knyttet til den dækkede obligation, og er gældende i hele lånets løbetid.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. For fast ejendom og skibe, der stilles som sikkerhed for dækkede obligationer, der overholder denne forordning, skal kravene i artikel 208 opfyldes. Overvågning af ejendomsværdi i overensstemmelse med artikel 208, stk. 3, litra a), skal udføres med jævne mellemrum og mindst en gang om året for al fast ejendom og skibe.«

d) Følgende stykker indsættes:

»3a. Ud over at være sikret ved de egnede aktiver, der er opført i nærværende artikels stk. 1, skal dækkede obligationer også være underlagt et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse på 5 % som defineret i artikel 3, nr. 14), i direktiv (EU) 2019/2162.

Med henblik på nærværende stykkes første afsnit skal den samlede nominelle værdi af alle dækkende aktiver som defineret i artikel 3, nr. 4), i nævnte direktiv som minimum svare til den samlede nominelle værdi af udestående dækkede obligationer (»nominalprincippet«) og bestå af egnede aktiver som fastsat i nærværende artikels stk. 1.

Medlemsstaterne kan fastsætte et lavere minimumsniveau for overdækning af sikkerhedsstillelse i forbindelse med dækkede obligationer eller kan give deres kompetente myndigheder tilladelse til at fastsætte et sådant niveau, forudsat:

- a) enten at beregningen af overdækning af sikkerhedsstillelse er baseret på en formel tilgang, hvor der tages hensyn til aktivernes underliggende risici, eller at værdiansættelsen af aktiver er underlagt belåningsværdien, og
- b) at minimumsniveauet for overdækning af sikkerhedsstillelse ikke er lavere end 2 % baseret på nominalprincippet som omhandlet i artikel 15, stk. 6 og 7, i direktiv (EU) 2019/2162.

De aktiver, der bidrager til et minimum af overdækning af sikkerhedsstillelse, er ikke underlagt grænser med hensyn til eksponeringens størrelse som fastsat i stk. 1a og tæller ikke med i de pågældende grænser.

3b. De egnede aktiver, som er anført i nærværende artikels stk. 1, kan medtages i cover poolen som substitutionsaktiver som defineret i artikel 3, nr. 13), i direktiv (EU) 2019/..., med forbehold af grænserne med hensyn til kreditkvalitet og eksponeringens størrelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 1a.«

- e) Stk. 6 og 7 affattes således:
- »6. Dækkede obligationer udstedt før den 31. december 2007 er ikke omfattet af kravene fastsat i stk. 1, 1a, 3, 3a og 3b. Indtil deres forfaldstidspunkt kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 4 og 5 anvendes.
 - 7. Dækkede obligationer udstedt før den 8. juli 2022, som opfylder kravene i denne forordning, således som de gælder på datoen for deres udstedelse, er ikke omfattet af kravene i stk. 3a og 3b. Indtil deres forfaldstidspunkt kan reglerne om særbehandling i henhold til stk. 4 og 5 anvendes.«
- 2) Artikel 416, stk. 2, litra a), nr. ii), affattes således:
- »ii) der er tale om dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162, og som ikke er omhandlet i nærværende litras nr. i)«.
- 3) Artikel 425, stk. 1, affattes således:
- »1. Institutterne indberetter deres indgående pengestrømme. Indgående pengestrømme begrænses til 75 % af de udgående pengestrømme. Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra indskud, der er foretaget i andre institutter, og som er omfattet af denne forordnings artikel 113, stk. 6 eller 7, fra denne begrænsning.
- Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra skyldige beløb fra låntagere og obligationsinvestorer, hvis disse pengestrømme sker forbindelse med realkreditlån finansieret med obligationer, som er berettigede til den i denne forordnings artikel 129, stk. 4, 5 eller 6, omhandlede behandling, eller med dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162, fra denne begrænsning. Institutterne kan undtage indgående pengestrømme fra støttelån, som instituttet har givet. Med forbehold af forudgående godkendelse fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsyn på et individuelt grundlag, kan instituttet helt eller delvis fritage indgående pengestrømme, hvis sikkerhedsstilleren er moderselskab til eller datterselskab af instituttet, moder- eller datterinvesteringsselskab af instituttet eller et andet datterselskab af samme moderselskab eller moderinvesteringsselskab eller er knyttet til instituttet som fastsat i artikel 22, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU.«
- 4) Artikel 427, stk. 1, litra b), nr. x), affattes således:
- »x) forpligtelser i tilknytning til udstedte gældsbeviser, der kan behandles efter denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5, eller til dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162«.
- 5) Artikel 428, stk. 1, litra h), nr. iii), affattes således:
- »iii) ikkeforlængelige lån og fordringer, der er matchfinansieret (pass through) via obligationer, som kan godkendes til den behandling, der er fastsat i denne forordnings artikel 129, stk. 4 eller 5, eller via dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162«.
- 6) Artikel 496 udgår.
- 7) Bilag III, punkt 6, litra c), affattes således:
- »c) der er tale om dækkede obligationer som defineret i artikel 3, nr. 1), i direktiv (EU) 2019/2162, og som ikke er omhandlet i nærværende punkts litra b)«.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 8. juli 2022.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 27. november 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

D.M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

T. TUPPURAINEN

Formand